

ת"פ 20/66578 - מדינת ישראל נגד חוסאם קוואמלה, מחמוד נאצ'ר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 20-66578 מדינת ישראל נ' קוואמלה ואח'

לפני כבוד השופט עללא מסארווה
המאשימה:
מדינת ישראל
נגד

הנאשמים:
1. חוסאם קוואמלה
2. מחמוד נאצ'ר

החלטה

ביום 22.4.6 הוריתי לב"כ הצדדים להגיש כפירתם, וזאת בתור שבועיים ימים.

כמו כן, אפשרתי לב"כ הנאשם 1, עו"ד וליד שנאן, להסביר מדוע לא יוטלו על הנאשם 1 הוצאות בגין הדוחות הרבות בתיק (ועל אף שה הנאשם 1 וסנגרו לא הティיצבו לדינום).

בחולף חודש ימים לא הוגש מטעם הנאשם 1 תגובה כלשהי ואף לא כפירה בכתב!

על התנהלותו הדינונית של הנאשם 1 הרחבתי בהחלטתי האחונה. התייחסתי, בין השאר, לחובתו של הסניגור להתייצב לדינום בעניינו ולקדם את ההליך ככל יכולתו. לשיטתי מדבר בחובה בסיסית ביותר.

אפרט:

ביום 20.11.18 הסניגור, ב"כ הנאשם 1, לא הティיצב ولكن הדין נדחה תוך שהוצאה צו הבאה נגד הנאשם 1 עצמו שלא הティיצב.

ביום 21.1.25 ב"כ הנאשם 1 הティיצב אך הודיע שאין יכול להמתין עוד וביקש דחיה.

ביום 21.3.22 ביקשו הסניגורים דחיה בהסכמה. הבהרתי כבר אז שלא ינתנו דחיה נוספת.

ביום 21.10.13 ב"כ הנאשם 1 לא הティיצב.

עמוד 1

ביום 15.12.21 לא התיעצב ב"כ הנאשם 1 ולכנו ציינתי בהחלטה "בתיק זה קיימים שני נאים ושני סניגורים. קשה עד בלתי אפשרי להביא את ארבעת הגורמים להתייעצבות בו זמנית. לעיתים הנאשם 1 התיעצב ונאים 2 לא התיעצב. לעיתים התיעצב סניגור אחד והשני לא". لكن בשלב מסוים ציינתי כי לא ניתן דוחות נוספות. המלצה לצדדים להיפגש.

בסוף של דבר ולאחר שהבעתי תסקול ומורת רוח מהתנהלות הדינית של הנאשם שריינתי שני מועדים הוכחות וקבועתי דין לשם מענה לכתב האישום. גם לדין זה, הנאשם 1 ובא כוחו לא התיעצבו ללא הودעה מראש ואף לא בדיעד.

קבועתי כי: "נראה כי הגיע העת להמחייב לנאים 1 כי לא ניתן להשלים עם התנהלות זו. ב"כ הנאשם 1 יסביר מדוע לא יוטלו על הנאשם 1 הוצאות בגין הצורך בדוחית הדין פעם אחר פעם. כמו כן ובאותה הودעה תוגש תשובה המפורשת של הנאשם 1 לכתב האישום".

מאז החלטה זו מיום 6.4.22, לא הוגש הודעות כלשהן מטעם הנאשם 1 או בא כוחו.

התנהלותו קשה זו של הנאשם 1 ובא כוחו איננה יכולה לעבור ללא סנקציה בצדיה. מדובר בעיכוב בן שנתיים ימים, מבלתי שניתן מענה לכתב האישום. אין צורך להרחיב על בזבוז הזמן של בית המשפט, הتبיעה, והסגוריה הציבורית (המייצגת את הנאשם 2). אין צורך להרחיב על הפגיעה הקשה בהליך המשפט. מדובר באירוע החלטת בית המשפט שמורה על מתן הסבר מדויק לא יושתו הוצאות. זהה התנהלות בוטה. כמו כן, הנאשם 1 לא קיים הוראתי למסור מענה לכתב האישום.

אצין כי הסגוריה של הנאשם 2 הציעה לקבוע את התקיך לגישור. הבקשה נדחתה. וכי איזו תוחלת להלirk גישור בתנאים אלה ?

כאמור לעיל, לא ניתן היה לקיים ישיבה אליה יתיעצבו כלל הגורמים. ואם לדינוי החקירה התקשה הנאשם 1 להתיעצב, ואם קשה היה לו למלא אחר החלטות מפורשות, מה הטעם בקביעת מועד לגישור. מה גם שנאים 1 לא הביע הסכמתו לעניין זה.

בנסיבות הכלולות אני משיטת הוצאות אישיות על הנאשם וכן על בא כוחו, עו"ד וליד שנאן, וזאת לפי הפירוט הבא:

הנאים 1 ישא בתשלום סך של 2000 ₪ וזאת עד ליום 15.7.22.

עו"ד וליד שנאן ישא בתשלום סך 4000 ₪ וזאת עד ליום 15.7.22.

МОובן כי אי עמידה בתשלום ההוצאות תגרור הוצאות ריביות לפי חוק.

נתן יהיה לשלם את ההוצאות עבור שלושה ימים מיום ההחלטה לחשבון המרכז לגביות קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת מהדריכים הבאים:

עמוד 2

- **בכרטיס אשראי** - באתר המქווין של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- **מוקד שירות טלפון בשרות עצמי (מרכז גביה)** - **טלפון 35592*** או **טלפון 073-2055000**
- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהציג תעודה זהה בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

המציאות תעבור החלטה זו לצדים.

ההחלטה זו תועבר לעיון כבוד השופטת י' פרדלסקו, בפניה ישמעו ההוכחות וליוננה המענה לכתב האישום אמרור היה.

ניתנה היום, ט"ו איר תשפ"ב, 16 Mai 2022, בהעדר הצדדים.